Oaspete de cîteva zile al Bucureştiului,

STANLEY MATTHEWS
NE DEZVĂLUIE „SECRETUL" RECORDULUI SĂU DE LONGEVITATE

Pentru a doua oară, Stanley Matthews la Bucureşti!

Prima oară, în 1937, a venit cu echipa Angliei, în acel meci memorabil terminat cu 2—0 pentru insulari.

Acum, a făcut o vizită federaţiei noastre.

Şi, foarte probabil, Sir Stanley va poposi în Capitala noastră, în scurt timp, pentru a treia oară...

De ce? Pentru că obiectul discuţiilor purtate ieri la F.R.F. a fost perfectarea unui meci între echipele de „old-boys" ale Angliei şi României, o întîlnire de genul celei disputate acum cîteva luni la Belgrad, între vechile glorii ale fotbalului englez şi iugoslav. Propunerea federaţiei engleze, al cărei purtător de cuvînt este recordmanul mondial al longevităţii fotbalistice la înalt nivel (Matthews a jucat în campionat pînă la 50 de ani) vizează o dată, oricare, în cursul lunii septembrie. În cazul unui răspuns favorabil al federaţiei noastre, i-am putea deci vedea evoluînd — alături, bineînţeles, de Stanley Matthews — pe celebrii Finney, John, Charles, Franklin, Johnson şi alţii.

Evident, avîndu-l în faţă pe Matthews, nu ne-am mulţumit să-i adresăm numai întrebările referitoare la scopul vizitei sale la Bucureşti. Personalitatea sa, debordantă de vitalitate şi... locvacitate, faptul că în fotbalul mondial este un „caz" unic, au constituit invitaţii pentru o discuţie mai lungă.

Nu vom intra în detaliile ei. Îi vom informa pe cititorii noştri doar că la cei 54 de ani ai săi Matthews mai joacă fotbal, că în această vară a luat parte, la Winnipeg, la două meciuri de demonstraţie într-o echipă engleză deplasată în Canada, că şi azi face zilnic antrenamente de cîte 3 sferturi de oră, în fiecare dimineaţă, într-o mică localitate de lîngă Blackpool, unde locuieşte. Şi vom trece la consemnarea răspunsului său doar la una din numeroasele întrebări pe care i le-am pus: CARE E SECRETUL LONGEVITĂŢII SALE FOTBALISTICE.

— Mai întîi, nu mi-a plăcut niciodată să beau. Niciodată n-am fumat. Am dus o viaţă absolut sportivă, ordonată, cea mai bună recreare după antrenamente şi meciuri constituind-o pentru mine lungile plimbări pe plaje sau în parcuri. Am făcut antrenamente în fiecare zi, chiar atunci cînd nu mi-o cerea antrenorul. Am considerat că prima şi cea mai mare răspundere faţă de cariera mea o am eu însumi şi nu un antrenor care are un contract trecător, pe un an sau doi, cu echipa la care joc şi căruia nu-i va păsa apoi cum joacă Matthews. De aceea, cu singur mi-am făcut planurile de antrenament şi le-am executat nu ca pentru antrenor ci ca pentru mine şi familia mea...

— Apropos de familie. Ce mai face fiul dv?

— Joacă şi acum tenis, participă la mari turnee internaţionale. Iar fiica mea mi-a făcut nu de mult o bucurie. Mi-a adus cel de-al doilea nepot!

— Înseamnă că viaţa ordonată, antrenamentul serios constituie aşa zisul dv. secret?

— Ah, nu! Mai e ceva, cel puţin la fel de însemnat: tot ce am făcut în fotbal am făcut cu dragoste, mai mult chiar, cu pasiune. Pasiunile te ţin mereu tînăr. Or, pasiunea mea a fost fotbalul. Un antrenament, un meci, o deplasare, toate acestea nu le-am socotit niciodată o corvoadă, ci o predilecţie, o satisfacţie care mi-e rezervată mie, de care eu mă bucur, pe care o dorsec.

— Este, desigur, ceea ce recomandaţi tuturor fotbaliştilor...

— Şi, la această oră, celor din lotul dvs. reprezentativ, dacă vor să joace anul viitor în Mexic...

Radu URZICEANU

„NU EU CI TATĂL MEU E CEL MAI BUN FOTBALIST AL LUMII", declară PELE

Interviu în exclusivitate pentru revista „FOTBAL"

Într-o convorbire acordată revistei „FOTBAL", celebrul fotbalist brazilian PELE a declarat corespondentului nostru MANUEL SANTOS următoarele:

— Care este jucătorul care te-a impresionat mai mult pînă astăzi?

„S-a vorbit foarte mult despre mine, s-au scris o mulţime de lucruri despre numeroşi jucători, dar, pentru mine, cel mai mare jucător a fost **Dondinho**, tatăl meu. Era ceea ce poţi numi fără exagerare un adevărat fotbalist. Ataca şi se apăra cu aceeaşi eficacitate. Controla balonul la perfecţie, dădea pase matematice, impresionante prin precizia lor. Nu l-am văzut greşind o minge cu capul. Într-un meci, cu echipa **Itajuba** a marcat cinci goluri! Şi alţii, şi eu am înscris cinci goluri într-o partidă. Dar toate golurile marcate cu capul, cred că nimeni n-a reuşit! Admiraţia mea nu vine numai din faptul că îmi este tată. Cei ce cunosc bine istoria fotbalului brazilian ştiu că porecla lui era **„Diamantul din sudul statului Minas Gerais."** **Flamengo** a alergat mult timp ca să-l angajeze.

— Cum ai-l poţi caracteriza pe marele tău favorit?

„Dondinho a fost o fire nestatornică. Nu i-a plăcut să rămînă mult timp în acelaşi loc. De aceea a jucat în multe echipe din sudul statului **Minas Gerais** sau din nordul lui **Sao Paulo.** Nu refuza invitaţiile şi peregrinările l-au făcut celebru. Perioada cea mai lungă de rămînere într-un oraş a fost aceea de la **Tres Coracoes.** Un locuitor al acestui oraş mi-a povestit, acum vreo trei ani, cînd am jucat şi eu acolo, că tatăl meu a făcut odată un meci aşa de mare încît spectatorii l-au purtat pe braţe pînă în centrul oraşului, cale de vreo 5 kilometri! După stagiul militar a plecat la **Bauru**; acolo a cunoscut-o pe mama. De numele acestui club se leagă o performanţă remarcabilă a lui **Dondinho**: cîştigarea campionatului statului **Sao Paulo.** L-am văzut pe tata într-o întîlnire a lui **A.C. Bauru**, pe care n-o voi uita niciodată. Ceea ce a făcut el atunci cu mingea şi din adversarii săi nu cred că se mai poate realiza. Am căutat dintotdeauna să-l imit, să-i copiez gesturile, să-i fur şiretlicurile. Vă repet: chiar dacă Dondinho nu mi-ar fi fost tată, tot l-aş fi indicat ca jucătorul meu preferat."

— Ce face acum Dondinho?

„Sînt fericit că am putut să-i ofer o bătrîneţe lipsită de griji. Are o casă frumoasă, liniştită, comodă, în oraşul **Santos.** Stă acolo cu **Dona Celeste** (n.a. — mama lui **Pelé**) şi cu fratele meu, **Zeca.** El se ocupă de unele afaceri ale mele dar majoritatea timpului şi-o petrece pescuind.

Sao Paulo — august.

Pele şi jucătorul său favorit — Dodinho, chiar tatăl celebrului fotbalist. Care-i Pele fiul, care-i Pele tatăl? Asemănarea este cu adevărat izbitoare!

ÎMPRESII DE LA FARUL-SAO PAULO

Constănţenii au fost activi, generoşi, combativi

Aflat în concediu în ţara noastră, la Mamaia, corespondentul nostru în Italia, cunoscutul ziarist bolognez **Cesare Trentini**, n-a putut rezista tentaţiei profesionale şi ne-a trimis impresiile sale asupra meciului **Farul — Sao Paulo** la care a asistat duminică.

Facem loc cu plăcere scurtelor sale notaţii:

Lungul şir de victorii repurtate de echipa braziliană în Europa a fost stopat duminică aici, la Constanţa, poate tocmai acolo unde sud-americanii se aşteptau cel mai puţin. După un 2—0 cu Eintracht Frankfurt, după victoria cu 3—2 de la Stockholm, după un răsunător 3—0 cu Steaua roşie la Belgrad şi un meci egal (1—1) la Sarajevo, ca şi după cele două victorii din România (1—0 la Craiova şi 1—0 cu Rapid), Sao Paulo a plecat steagul, pe frumosul stadion local, cu un scor (2—1) care nu exprimă adevăratul raport de forţe de pe teren. Spun asta, pentru că Farul a jucat mult mai bine decît o arată diferenţa de un gol şi merita să învingă la o diferenţă mai mare.

Adevărul este că aşteptam mai mult, ca spectacol, de la oaspeţii litoralului românesc. Brazilienii au arătat, din păcate, prea multe incorectitudini, intervenţii violente, în contrast cu tehnica lor individuală rafinată. Desele lor ieşiri nesportive au culminat spre sfîrşit cînd arbitrul Petriceanu (prea... protocolar pînă atunci) şi-a pierdut şi el răbdarea (publicul şi-o pierduse mai de mult...) şi l-a eliminat de pe teren pe Ze Roberto.

Spuneam că în această mică confruntare dintre fotbalul danubian şi cel sud-american au învins pe drept danubienii. Într-adevăr, Farul mi-a lăsat o impresie bună, ca tehnică, viteză, organizare a jocului. Cei mai buni mi s-au părut ANTONESCU, portarul ŞTEFĂNESCU, precum şi acest centru atacant întreprinzător şi decis care este TUFAN. Îi remarc pe aceştia dar toţi constănţenii mi s-au părut activi, generoşi, combativi. Unora — pentru a deveni cu adevărat jucători de clasă — le mai trebuie însă un plus de viteză. Brazilienii mi-au plăcut prin felul cum „tratează" balonul, prin felinitatea mişcărilor, dar au ilustrat, o dată în plus, păcatul fotbalului lor, acea exasperantă plimbare a balonului prin pase, care contrazice sensul şi spiritul jocului şi care i-a costat duminică victoria iar pe brazilieni în general, satisfacţii mai mari pe plan internaţional. Nu mai revin asupra lipsei lor de disciplină...

În încheiere, cîteva cuvinte despre golul al doilea, cel al victoriei, marcat de Farul. A fost o adevărată „capo d'operă" de precizie şi forţă. La centrarea lui SASU, KALLO a reluat mingea fulgerător, din zbor, înscriind un gol cum puţine se văd. Şi nu numai la Constanţa...

CESARE TRENTINI

Constanţa, 11 august

ÎN CULISELE FOTBALULUI INTERNAŢIONAL

EUSEBIO A PLECAT ÎN VACANŢĂ. După răsunătoarea rupere a tratativelor dintre **Benfica** şi **Eusebio** în vederea semnării unui nou contract, cînd totul părea să ducă spre o plecare a mozambicanului la alt club, lucrurile iau altă turnură. E vorba, acum, de o reluare a discuţiilor dintre cele două părţi. **Eusebio** a plecat ieri, împreună cu soţia, spre **Mozambic**, unde va rămîne 15 zile. Între timp avocatul său şi clubul **Benfica** vor reîncepe discuţiile.

STILES — SPECTATOR. Deşi campionatul englez a început, internaţionalul **Stiles (Manchester United)** este doar spectator. El nu are drept de joc primele patru etape, deoarece ispăşeşte o pedeapsă din returul campionatului trecut, cînd a lovit un adversar. **Stiles** îndeplineşte în tot acest timp misiunea de maseur pe lîngă colegii lui de echipă. **„Mi-e imposibil să stau acasă, în timpul partidelor,** declară el. **Aşa că vreau să rămîn în atmosfera de joc în felul acesta".**

DIVORŢ RIVA — CAGLIARI? Se pare că între internaţionalul italian **Riva** şi clubul său, **Cagliari**, se va produce despărţirea. Extremul stînga al reprezentativei **Italiei** doreşte mult să treacă la unul dintre puternicele cluburi din nordul ţării **(Internazionale, Milan, Juventus)** şi pune pretenţii ridicate pentru semnarea contractului. În următoarele zile se va cunoaşte deznodămîntul acestui început de ruptură.

RECORDUL BRAZILIANULUI RAUL. Portarul echipei **Cruzeiros, Raul, nu a primit** gol timp de 1 027 de minute. De notat că în partida în care recordul său a fost întrerupt, **Raul** a primit golul în minutul 89! Portarul brazilian deţine această performanţă pe întreg fotbalul sud-american. Îl urmează, în acest original clasament, uruguayanul Mazurkiewici cu o „virginitate" de 940 de minute.

MANCHESTER — JUMĂTATE DIN LOTUL REPREZENTATIV ENGLEZ. Cele două cluburi din **Manchester, United** şi **City**, dau aproape jumătate din lotul reprezentativ englez pentru **C.M. din Mexic.** Nu mai puţin de nouă jucători din acest oraş sînt trecuţi pe lista selecţionerului **Alf Ramsey** pentru viitoarea întrecere mondială: **Stepney, Stiles, Bobby Charlton (Manchester United), Booth, Pardom, Doyle, Lee, Bell, Summerbee (Manchester City).** Acestă este şi motivul pentru care două dintre antrenamentele comune ale lotului, prevăzute pentru perioada de pregătire a C.M. 1970, se vor desfăşura la **Manchester.**

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU KUHN? O tentativă a ligii elveţiene, menită să soluţioneze conflictul dintre cluburile **F. C. Zürich** şi **Grasshoppers** pentru jucătorul **Kuhn** s-a înregistrat ieri. Preşedintele acestei ligi, **Schmiedli**, a obţinut — pentru săptămîna viitoare — o întîlnire a preşedinţilor celor două cluburi şi a jucătorului în cauză spre a se găsi o soluţie convenabilă... tuturor părţilor. Tentativa ligii elveţiene este determinată mai ales de dorinţa de a obţine totuşi drept de joc pentru **Kuhn** în toamnă, şi deci şi pentru echipa naţională, în meciurile cu **Grecia** şi **Portugalia.** Dacă **F. C. Zürich** nu ajunge la un acord pentru cedarea lui **Kuhn** la **Grasshoppers**, atunci internaţionalul elveţian — aflat acum în turneu cu noua sa echipă în **Suedia** — pierde dreptul de joc pentru şase luni, deci tocmai pentru importantul sezon al echipei naţionale.

Zürich, 12 august

MARIO WIDMER